

[Undervisningsministeren.]

med det ærede Medlem; jeg vil haabe det —, at det er af ganske overordentlig Betydning, naar vi skal gennemføre den endelige Ordning af dette Forhold, at vi prøver paa i hvert Fald at finde en varig Ordning. Og jeg kan ikke være enig med Flertallet i, at det har denne forfærdelige Hast. Det er en Svaghed ved Flertallets Standpunkt. Hvordan kan man gaa ud til Befolkningen og sige: Vi har ikke Tid til i den danske Rigsdag at behandle et saa vigtigt Spørgsmaal grundigt og alvorligt, saaledes som det bør behandles. For vel er det behandlet i en Kommission, men det er da ikke Kommissionen, der tager Ansvaret, hverken for Ordningen eller over for det danske Folk. Det er i Sandhed den danske Rigsdag. Derfor synes jeg, det er velbegrunderet, og jeg maa som Undervisningsminister i dette Øjeblik stadig hævde, at det maa være min Opgave at prøve paa baade at faa Tid til at behandle denne Sag til Bunds og ogsaa at faa Ro til det. Og dér haaber jeg i høj Grad paa, at de sønderjyske Repræsentanter vil bidrage, hvad de kan, til, at en saadan Ro ogsaa kan opretholdes. For jeg maa tage Afstand fra den Paastand, at der skulde blive Panik i Sønderjylland, hvis vi ikke øjeblikkelig gennemfører denne Ordning. En saadan Udtalelse synes jeg — det maa jeg sige — ikke er rigtig passende i en saa alvorlig Sag.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Størmosse — det glemte jeg før —, at jeg kan ikke sige noget om, hvor vidt Kammeradvokaten er kommet i sine Undersøgelser. Efter min Opfattelse var det første, han skulde undersøge, om der var et Grundlag for Sagsanlæg. Jeg kan heller ikke sige, om jeg vil være enig med det ærede Medlem i hans sidste Bemærkninger. Det vil ganske afhænge af, hvordan det hele ligger. Naar Sagen er undersøgt, og jeg kender den til Bunds, skal jeg gerne tage Stilling til den, men jeg kan ikke tage endelig Stilling paa det Grundlag, det ærede Medlem nævnte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Frede Nielsen: Jeg har ikke forsøgt at vurdere det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Arbejde for den danske Skole i Almindelighed. Jeg sagde udtrykkeligt, at det ærede Medlem taler i denne Sag mere om Hensynet til Tyskerne end om Hensynet til Danskerne.

Dernæst maa jeg sige til det ærede Medlem paa Linie med det, den højtærede Undervisningsminister sagde, at der er ganske vist disse 1 100 Børn tilbage, som gaar i Særklasserne; men der er efter mit Skøn ingen Tvivl om, at et meget stort Antal af disse Børn gaar over i den danske Skole. I øvrigt vil Tyskerne, som jeg allerede har sagt, være i Stand til at klare Tingene. Vi havde et lille Eksempel, der var meget talende. I Aabenraa By var man blevet ked af at vente, og dér etablerede man saa Hjemmeundervisning; det var dengang, Hjemmeundervisning kunde tillades i meget videre Omfang. Man overførte ikke mindre end 4 Klasser til Hjemmeundervisning. Det har man Plads til. Jeg tror ganske afgjort, at Tyskerne nok skal vide at skaffe Plads til de Børn, der vil melde sig til deres Skoler, naar den Tid kommer. I den Retning tror jeg ikke, vi skal være betænkelige.

Og endelig til sidst: det er muligt, at Ordet Panik er noget stærkt, men den, der kender Stemningen i Sønderjylland, vil vide, at det bliver ikke meget forkert, og den højtærede Undervisningsminister vil — det tør jeg sige, det bliver desværre Tilfældet — sikkert faa Kval med at holde Justits og Disciplin inden for Lærerkredse. Den højtærede Minister ved, at jeg selv personlig, skønt jeg ikke har været Tilhænger af den Maade, Tingene har udviklet sig paa, har været med til at kræve Disciplin i Lærerkredse, men hvis Tilstanden forlænges ud i det uvisse, er det ikke sikkert, at det holder; saa er det ikke sikkert, at man kan forvente det Medarbejderskab fra Lærerkredse, som man meget gerne skulde kunne regne med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Det vilde have klædt det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen bedre, hvis han havde taget de Udtryk tilbage, som han fremsatte, da han før havde Ordet. Jeg har netop argumenteret med Hensynet til den danske Skole. Ved at fylde ind i danske Klasser Børn fra tyske Hjem gør man det Arbejde i den danske Skole vanskeligt, som jeg ønsker fremmet, og det ærede Medlem savner enhver Gnist af Ret til at betegne dette som et særligt Forsvar for Tyskerne. Det skulde det ærede Medlem holde sig for god til, og jeg kan betro ham, at han er ikke i Stand til at faa hverken Befolkningen i Sønderjylland eller Befolkningen i det øvrige Land til at tro,